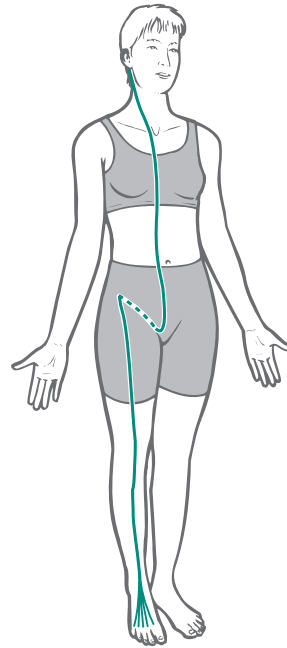

Ramka 2.2 Taśmy powięziowe Myersa [Myers 1997, 2001 (ryc. 2.2–2.7)]

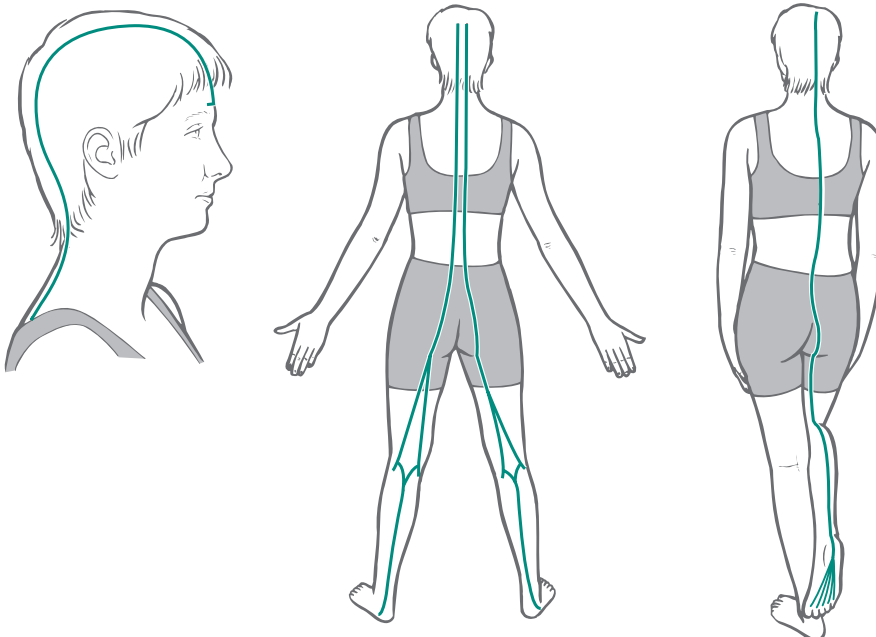
Tom Myers, wybitny rolfer, opisał grupę przydatnych klinicznie taśm mięśniowo-powięziowych. Są to połączenia między różnymi strukturami („długa ciągłość funkcjonalna”), wskazujące na możliwość powstania objawów występujących daleko od miejsca uszkodzenia. Mają one szczególne znaczenie, gdyż pomagają zwrócić uwagę (np.) na nieprawidłowe wzorce występujące w obrębie kończyny dolnej, które mogą bezpośrednio (za pomocą tych połączeń) wpływać na struktury w górnej części ciała.

Taśma powierzchniowa tylna (ryc. 2.2) biegnie od:

- powięzi podeszwowej, łącząc powierzchnię podeszwy palców stopy z kością piętową przez:
- mięsień brzuchaty łydki łączący kość piętową z kłykcami kości udowej,
- mięśnie kulszowo-goleniowe łączące kłykcie kości udowej z guzem kulszowym,
- więzadło krzyżowo-guzowe łączące guz kulszowy z kością krzyżową,
- powięź lędźwiowo-krzyżową, mięsień prostownik grzbietu i więzadło karkowe łączące kość krzyżową z potylicą,
- rozściętno naczaszne łączące kość potyliczną z brzegiem nadoczodołowym.

Taśma powierzchniowa przednia (ryc. 2.3) biegnie od:**Rycina 2.3** Taśma powierzchniowa przednia.

- przedniego przedziału i okostnej kości piszczelowej, łączących grzbietową powierzchnię palców z guzowatością piszczelową przez:

Rycina 2.2 Taśma powierzchniowa tylna.